

nega tlačenja, vsled kterega vidijo ubogi ljudje v nemškutarjih — svoje gospode! Vredn.)

Da smo propali, se ne čudimo, ker vemo, kako da so nasprotniki od vseh strani, od zgoraj in od spodaj delali. Še prej, ko so bile prvotne volitve v našem okraju končane, nam je nekdo izmed liberalne stranke napovedal, da naš kandidat iz tega okraja ne dobi 8 glasov. Od kod se je to vedelo? Gotovo se je že pri izbiranju volilnih mož na to gledalo, da se vsak zaveže le za liberalca glasovati. S kakošno silo da so nasprotniki pritiskali, kaže to, da sta dva volilea iz Vuzenice še pred volitvijo natihoma pobegnila, ker sta se grozovitih Marnberžanov zbala. Nekteri so iz strahu, da se komu zameri, doma ostali. (Kaj pa, ali vas nič ni strah pred Bogom, da je vaša strahopetnost liberalcem voda na mlin? Vredn.)

Slava pa Vam, vrli možje iz Soštanskega okraja! Vi se niste dali ustrašiti niti daljni poti, niti slabemu vremenu, niti draženju mladoslovencev, ki so bili prišli vodo na svoj mlin napeljevati, pa niso nijednega glasa vlovili! Toraj še enkrat: Slava takim korenjakom, slovenskim poštenjakom!

Izid volitve je bil tale: Dr. Šuc je dobil 27 glasov, F. Schmit pa 37. Zdaj pa vi Šmitovci le čakajte, koliko dobrega da vam bode izvoljeni nemško-liberalni poslanci v Gradeu pribojevali!

Pristavek vredništva. Od druge strani pozvedamo, da je 18 poštenjakov Šoštanjskega okraja za našega narodnega kandidata glasovalo, kar je vse hvale vredno in jasen dokaz, da ne zahaja zastoj mnogo odtisov našega lista v tiste kraje. Nasproti so pa 3 Pačani za Schmita, al Schmitta, al Schmida, al Schmieda (v vseh teh oblikah smo že ime po novinah brali, ne vemo toraj, ktera da je prava), glasovali, zakaj? tega menda sami ne vedo, in če to vedo, jim pač ni na čast, kakor tudi drugim ne, ki se dali so vloviti.

Od sv. Barbare v Halozah. Pri nas se je dobro, izvrstno kazalo; 29. apr. je pa posebno na vršinah, dne 6. maja pa v nižinah, sadje večidel celó, trsje do polovice, na Zavrču še bolj; veliko trsja je po zimi spokalo. — Pa Bog nam naj le to betvo še ohrani, kar je ostalo! — Sibo Božjo jako občutimo, pa kaj še vse pride! — Vino je poskočilo, malo ga je in kupecem je predrago! —

## Politični ogled.

**Avstrijske dežele.** Drž. zbor se je razšel, in poslanci vseh strank imajo zdaj priliko svojo vest izpraševati, je-li vse prav bilo, kar so storili in kar so opustili.

Preden se je drž. zbor končal, so se v njem prav zanimive stvari godile. — Viharna bila je debata o postavi za deželno brambo, ki se ni celó po vladnem načrtu sprejela, marveč se

je v §. 10. odbila tirjatev, pri konjiškem oddelku napraviti kádre (cadres), to je: v službi vedno obdržati toliko oficirjev in prostakov s konji, da zamorejo, kadarkoli je potreba, novinci in dopustniki (urlavberji) brž vstopiti, ter je vse pripravljeno, da je krdelo skoro popolnjeno. Stvar je za izurjenost konjenikov važna in šlo je samo za 78.000 gl. Toda kolovodje nemško-liberalne stranke so bili nasproti. — Poročevalec odborove večine, stotnik Seidl, je pri tej priliki pravo zadel ter v obrambi postave posebno dra. Giskro zgrabil, očitaje mu neke skrivne namene (prusaske alj kali?), iz kterih je proti postavi, ktero je kot minister sam priporočal (bila je namreč že enkrat predložena.) Kljubu modrim besedam vojnega ministra Horsta so bili kádri s 157 glasovi proti 97 zavrženi, kar je tudi gosposka zbornica storila. Tako je zopet pri tej priliki kakor tudi poprej večkrat vlada pri svoji lastni stranki na cedilu ostala, ustavaki so pa s svojim postopanjem gledé deželne brambe največ sebi škodovali.

Prav čedna je bila tudi ta-le: Poslanec Wickhof s tovarši je vprašal fin ministra, kaj, kako in kedaj da misli splošni denarni in trgovinski nadlogi, ki je zdaj bujša od lani, v okom priti. Minister Depretis je odgovoril tako, kakor je pričakoval vsak pameten človek, ki dobro ve, da fin. minister ni vsemogočen ter mu ne nosi sv. Miklavž vsako noč milijonov denarja. Rekel je minister, da vlada vse skuša, kar je v njenih močeh; da je ustanovila 16 državnih posojilnic, da pa ne more zato, da je toliko lahkomišelnih ljudi pri sleparskih bankah zgubilo in da splošno nevoljo povišuje še — slaba letina itd.

Z odgovorom se ve, da ni nihčér zadovoljen, nihčér pa tudi povedati ne ve, kako bi se naj stanje zboljšalo? Poslanec zl. Plener je hotel razgovor o tej stvari sprožiti in je predlagal, da naj brž drugi dan odgovor ministrov v pretres pride; pa glej, ustavaki so ta predlog s 126 glasovi proti 70 zavrgli! Kako je to mogoče, se vpraša vsakdo. Ali se ustavaki bojé slišati pravih uzrokov, ki so rodili žalostno gospodarsko stanje v Avstriji? Skoro bi človek to mislil. „Wiener Tgbl.“ ve o tem povedati, da je eden liberalnih poslancev pred sejo na uho vlek el razgovor med vodjem „pravne“ stranke in nekim tovarišem, ki je rekel: „Danas hočemo ministrom in liberalcem poštenih povedati!“ — „Dà“, je bil odgovor, — „to hočemo in jaz bom razvil naš gospodarski program“. Te besede zanese liberalni poslanec med svoje, in brž se je sklenilo, proti temu glasovati, da pride odgovor ministra v pretres, ker so se bali resnice, ki bi utegnila na dan priti. Če pa zdaj ni, bo pa gotovo v jeseni prišla na dan, in tačas bodo srca vsled slabe letine bolj pripravljena resnico poslušati.

Z železnico Dunaj-Novi za zdaj nič ne bo, ker menjka pravega fonda, je rekel min. Banhans. — Obveljal je pa sklep, da se cesarjevič

Rudolfove železnice do Trsta izpelje. — O izjavah ministra Andrassy-a v delegacijah zastran vnanje politike govorimo prihodnjič, ker nam danas prostora primanjkuje.

Štajersko. Vspah volitve v Slovegradu popisuje dopis. Tukaj le opazujemo, da se pri nevednosti mnogih kmetov boljših vspehov tudi v prihodnje nadjati ne moremo. Ko bi ljudje vedili, kaj da nemško-liberalna stranka v dež. zboru dela, bi ne mogli človeka voliti, ki spada k tej stranki. Stroški za šole znašajo že zdaj 7% vsega davka; vpeljati se hočejo nove „upravne“ srenje, ki bodo mnogo novih stroškov prizadevale, med kmete pa zasejale ustavaških pionirjev v podobi policijskih komisarjev itd. itd.? — Vse to in druge neugodne razmere skušamo list za listom pojasnovati, pa — kdo bere to? — Nasproti pa liberalcev neumno hujskanje proti duhovnikom, da se že mnogim ljudem res po glavi vrti. Poglejte v hrvaški, kranjski, poljski dež. zbor, povsod sedé med poslanci tudi duhovniki, v Zagrebu še prav mnogo, ker ljudstvo ve, da bodo tisti vendar najbolj njegove prave koristi zastopali, ki so ž njim v duševnem in materialnem oziru v tako ozki zvezi. Mnogi naših kmetov pa so tako zaslepljeni, da si volijo — nasprotnikov za svoje zastopnike! Zato pa gre vse križem, in bo še hujše. — Od dež. zbora sklenjeni postavi, da se učnina odpravi in učiteljem plače povišajo, (7% naklade k vsem davkom) ste potrjeni.

## Za poduk in kratek čas.

Anton Sivka.

(Izgled kršanskega učitelja.)

(Dalje.)

Rajni Sivka je bil vnet katoličan, veren sin sv. katoliške cerkve. Vsako leto si ga po trikrat in še večkrat vidil iti v Konjice k spovedi in k sv. obhajilu. Ni se sramoval sredi kmetov pri spovednici čakati, da je vrsta nanj prišla. Ko se je v Konjicah vstanovilo katol. politično društvo, se je Sivka brž dal med društvenike zapisati. Kolikor vemo, si tega nobeden drug učitelj vsega okraja ni upal storiti, — Sivka je pa ostal neustrašen ud tega društva — do svoje smrti! Ko pride nekega dne s pobotnico po svoje pičlo plačilo, mu liberalni ud konjiškega šolskega sveta začne oponašati, češ, da on noče spoznati, koliko da so liberalci za učiteljski stan storili. Sivka nekoliko časa tiho poslušal, potem se pa kratko odreže, rekoč: „Ako me hočete dražiti, Vam kmalu šolo pustim, pa grem nazaj za cerkvenega službenika.“ To je zdalo. Od te dobe so ga liberalci večidel pri miru pustili. Lep dokaz, da se liberalci značaje v bojé, in le do polovičarjev korajžo imajo.

Rajni Sivka si je tedaj v svojem življenju

zaslužil častno ime „kršanskega“ učitelja. On si je pa želel, ne le otrokom, ampak tudi odrašenim biti v izgled. K temu mu je bilo pred vsem skrbne hišne gospodinje potreba. Bil je že 34 let star, že 5 let samostalen učitelj v Špitaliču, in vedno je bil še samec. Zdaj sklene poiskati si tovaršico, ki bi bila po duhu in mišljenju njemu ednaka.

Dobro je vedel, kako imenitna da je za nja časno in večno srečo stopinja, katero namerava storiti. Posvetoval se je zastran tega večkrat s svojimi prijatelji in sosedi. Denarja ni iskal, želel je le najti nevesto, ki bi bila bogata na čednostih in razumna v rečeh, katere dobra gospodinja vedeti mora. Bog mu je dal najti takošno dobro tovaršico življenja, kakor si rajni gotovo boljše ni mogel želeti. O binkoštih l. 1860. je pobožno kršansko deklico, Angeliko Englert, hčer tadanjega Drameljskega učitelja g. Englerta, k altarju peljal. Trinajset let sta v lepi zastopnosti in ljubezni skupaj preživela. Modra žena je vedla o svojem času molčati in o svojem času prav govoriti. Tako se je pri hiši ljubi mir in ž njim Božji blagoslov ohranil. Bog je ta v resnici kršanski zakon oblagodaril s hčerko Angeliko in s štirimi sinovi: Antonom, Karolom, Jožefom in Frančetom. Dobremu očetu bili so otroci za Bogom največje veselje, pa tudi največja skrb. Sam jih je zjutraj klical, sam jih umival in opravljal; sam je ž njimi juterno in večerno molitev pobožno molil. —

Začel je pa zdaj tudi bolj misliti, kako bi po poštenem potu svoje premoženje pomnožil. S svojimi dohodki, katere je imel večidel od cerkvene službe, je umel tako varčno ravnati, da si je v par letih tudi nekaj na stran položil. S tem prihranjenim denarjem si je kupil nad Špitalsko cerkvijo malo kmetijo, ki je na lepem mestu; pa bila je zanemarjena, kar pa novega gospodarja ni splašilo. Imel je priložnosti, sosedom v djanju pokazati, kako naj se kmetije zboljšajo, da se dohodki pomnožijo. Veliko njivo poleg starega vinograda je s trsjem zasadil, in je tako v zemljo sbrnil zaklad, ki bode njegovim dedičem sčasoma obilnih obresti dajal. Popravil je poslopja in zasadil povsod mnogo sadunosnih dreves. Žalibog da mu ni bilo dano, vsega izpeljati, kar je nameraval. Alj s tem, kar je v kratkem času storil, se je umnega gospodarja dovolj spričal. Kar je učil, je sam iz skušnje poznal in tudi storil. (Dalje prihodnjič.)

## Zoper pijančevanje na Ruskem.

Na Ruskem je od nekdanj huda napaka, da ljudje preradi žganjico pijejo. Dolgo se je govorilo in nasvetovalo, kako v okom priti napaki, ki narod razdeva. — Namesto dolgih besed so se na mnogih krajih kmetje krepko združili in sklenili, da si sami pomagajo. V ta namen se je nekte-